

Czytania: Iz 45, 1. 4-6; Ps 96 (95), 1 i 3. 4-5. 7-8. 9 i 10ac; 1 Tes 1, 1-5b; Aklamacja Flp 2, 15d. 16a; Ewangelia Mt 22, 15-21

Dzisiejsze pierwsze czytanie przypomina nam, w sposób stanowczy i jednoznaczny, że Bóg jest Jeden, i nie ma innego. „Ja jestem Pan i nie ma innego. Poza Mną nie ma boga”. Księga Izajasza uczy nas też, że Pan Bóg sam wpływa na losy świata, innych królestw, innych królów, którzy Boga Izraela nawet nie znają. „Nic nie dokonuje się beze mnie, Ja jestem Pan i nie ma innego”. W dalszym wersecie Pan Bóg dodaje: „Ja tworzę światło i stwarzam ciemności, sprawiam pomyślność i stwarzam niedolę. Ja, Pan, czynię to wszystko”. Pan Bóg jest Stwórcą, w Jego rękach jest cały świat, On też nas czasem próbuje i doświadcza, ale ostatecznie zawsze objawia się jako Zbawiciel, jako ten który wyzwala. Pan Bóg uposaża nas, wyposaża w potrzebne przymioty, abyśmy też mogli pełnić Jego wolę. Pan Bóg zapowiada Cyrusowi „przepaszę cię”, niekoniecznie chodzi tu o broń, może czasem w kontekście militarnym, ale „przepasać” to znaczy przede wszystkim uczynić przygotowanym, uzdolnić kogoś do wypełnienia określonego zadania. W ST Izraelici mieli być przepasani, czyli gotowi do drogi, aby po spożyciu Paschy wyjść z Egiptu, wyruszyć w drogę za obłokiem, który symbolizował bożą obecność. W NT Jezus przypomina, że zawsze mamy być gotowi, aby wyruszyć w drogę na spotkanie z Panem Bogiem, i gotowi do głoszenia Królestwa Bożego: „niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie” Łk 12, 35. Pan Bóg przygotowuje i przysposabia wybranych ludzi do szczególnych zadań, ale nas również obdarzając nas swoją łaską, uzdalnia do czynienia dobra, dlatego Jezus mówi: „Sprawcie sobie trzosa, które nie niszczą, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej się nie dostaje ani mól nie niszczy. Bo gdzie jest skarb wasz tam będzie i serce wasze (Łk 12, 33)”.

W Ewangelii słyszymy przypomnienie, że należy oddzielać to, co należy do porządku ziemskiego, światowego, od tego co należy do porządku Bożego, religijnego, bo to są dwa odrębne światy. Należy zatem wypełniać obowiązki związane z naszą ziemską egzystencją, ale trzeba zawsze pamiętać, że ponad tym wszystkim jest Pan Bóg. Bez względu na to czyja podobizna jest na monecie, moneta jest symbolem tego, co ziemskie, a Jezus pyta nas zawsze, gdzie jest nasze serce. Czy przy tym, co kusi, nęci, daje złudne poczucie władzy, stwarza pragnienie, ale go nie nasycy, czy przy Bogu.

Prośmy Pan Boga, aby przymnażał nam wiary, aby nas uczył trudnić się w miłości i dla miłości, aby dał nam wytrwałą nadzieję, abyśmy potrafili wiernie i z ufnością trwać przy Panu Jezusie.

o. Wiesław Jonczyk SJ